

در بخش تجسمی به مشاهیر کشورمان به درستی نپرداختیم

علیرضا اسان لو:

دهمین برنامه از شب‌های ایرانیتهر، شب عزت الله انتظامی است که در خانه هنرمندان ایران به همراه رونمایی از سردیس این هنرمند امشب چهارشنبه ۲۸ مردادماه برگزار می‌شود. علیرضا اسان‌لو مجسمه‌ساز و سازنده سردیس عزت سینمای ایران درباره ساخت این سردیس به هنرآرایی گفت: دغدغه ساخت مجسمه یا نقاشی پرتزه از مشاهیر چندسالی است که من درگیر خود کرده و احساس می‌کنم نه تنها درباره مشاهیر تاریخمان کار نشده است، بلکه به مشاهیر معاصرمان نیز خوب نپرداخته‌ایم و این بخصوص در عرصه هنرهای تجسمی به وضوح دیده می‌شود. در گام اول نقاشی و پرتزه از هنرمندان مشاهیر و مفاخر را کار کردم چرا که معتقدم تصویر آنها را مردم خوب نمی‌شناسند در حالی که در تمام دنیا تصاویر مختلفی از مشاهیرشان وجود دارد. ما تنها یک تعداد پرتزه اساطیری در گذشته داریم مثل مولانا، فردوسی و... اما در ارتباط با شخصیت‌های معاصر کوتاهی شده است. وی ادامه داد: در گذشته در خانه هنرمندان به صورت زنده پرتزه‌هایی را در قالب کارگاه‌های آموزشی از لوریس چکنالاریان، غلامحسین امیرخانی، محمد سر و... کشیدم، بعد از آن به این فکر افتادم که می‌شود مجسمه آنها را نیز ساخت چرا که نقاشی همگانی نیست و باید برای نمایش آن فضای لازم را داشته باشیم، اما مجسمه اینگونه نیست بنابراین به سراغ ساخت مجسمه رفتیم و از دکتر منوچهر ستوده که پدر ایران گردی است، شروع کردم. مجسمه بزرگی از وی ساختیم که در باغ نگارستان نصب شد، بعد به سراغ مجسمه پروفیسور گنجی پدر جغرافیای ایران و همینطور پروفیسور رضا رفعت که هر دو این آثار به سفارش دانشگاه تهران ساخته و آماده شده است و به زودی رونمایی خواهند شد. کار بعدی من در این راستا ساخت سردیس استاد انتظامی بود که قرار است امروز در خانه هنرمندان ایران رونمایی شود و به زودی کار ساخت مجسمه استاد ممیز، استاد جلیل شهناز و استاد امیرخانی را نیز دست بگیرم تا در خانه هنرمندان نصب شوند. این هنرمند جوان در پاسخ به این سوال که چرا از میان هنرمندان به سراغ استاد انتظامی رفته است، گفت: استاد انتظامی علاوه بر اینکه یک هنرمند شاخص هستند، یک ویژگی خاص دیگر نیز دارند که نسبت به سایر هنرمندان متمایزشان می‌کند و آن واکنش‌هایی است که نسبت به مسائل اجتماعی و سیاسی دارند که در هنرمندان دیگر خیلی نمی‌بینیم. مانند اعتراضی که برای مردم غزه به سازمان ملل داشتند و رفتند در دفتر

سازمان ملل در تهران و اعتراض کردند. هیچ یک از هنرمندان ما چنین کاری تاکنون نکرده‌اند و همین اتفاقات و فعالیت‌ها او را از یک بازیگر صرف متمایز کرده و به عزت هنر ایران تبدیل شده است. اسان‌لو با اشاره به این که کار ساخت مجسمه ۳ ماه زمان برده است بیان کرد: یک ماه صرف مدل‌ها شد، یک ماه قالب‌گیری و ریخته‌گری آن زمان برد و یک‌ماه پرداخت که قبل از تبدیل و در بخش ریخته‌گری، استاد انتظامی خود کار را دیدند و نظرانی داشتند که آنها را اعمال کردیم و در نهایت مورد تاییدشان قرار گرفت و تبدیل به مجسمه بزرگی با ابعاد بزرگتر شد. در این فاصله ما گفتگوهای بسیاری پیرامون هنرهای تجسمی و ارتباط آن با سینما داشتیم که بسیار ارزشمند هستند. وی در ادامه با اشاره به این که روی آثار هنری دقت داشته باشید چرا که مخاطب جزئیات را دیده و به خوبی می‌شناسد و این تفاوت در کار من بارز است.

مهدتاب نصیرپور: **«سینماهای من» طرح سوال می‌کند**

مهدتاب نصیرپور بازیگر نمایش «سینماهای من» با اشاره به ویژگی‌های دو نقشی که در این نمایش ایفا می‌کند، عنوان کرد این اثر به جای پیام دادن به مخاطب سوال‌های مختلفی را در ذهن او به وجود می‌آورد. من در دو اپیزود نمایش «سینماهای من» به ایفای نقش می‌پردازم. در اپیزود اول نقش زنی را دارم که تنهاست و تنهایی‌اش به مرور خاطرات گذشته‌اش می‌گذرد. او در گذشته بلیت‌فروش سینما بوده و می‌توانست همه فیلم‌ها را چندین بار ببیند اما با از بین رفتن این سینما و متروکه شدنش احساس می‌کند که گذشته‌اش هم به فراموشی سپرده شده است. به گزارش مهر، وی افزود: در این نمایش به فیلم‌ها و سینماهای قدیمی که نقش مهمی در پایه ریزی سینمای امروز داشته‌اند، پرداخته می‌شود که مناسفانه شاهد هستیم در مواردی این پایه‌های مهم به فراموشی سپرده شده‌اند و ما آنها را به راحتی از دست داده‌ایم. اگر به گذشته نگاه کنیم متوجه می‌شویم که سینمای ایران از لحاظ ساختار و محتوا تغییرات زیادی کرده است. در نگاه اول به نظر می‌رسد همه چیز بهبود پیدا کرده و پیشرفته شده، اما اگر دقت کنیم می‌بینیم که سینمای امروز ما کمترین جایگاه را در بین خانواده‌ها دارد و کودکان و بزرگسالان هیچ خاطره جمعی از فیلم‌های مورد علاقه‌شان در ذهن ندارند. مناسفانه سینما به عنوان یکی از هنرهای مهم کم‌کم دارد ارتباطش را با مخاطبان از دست می‌دهد. در اپیزود دومی که ایفای نقش می‌کنم، نقش زنی را دارم که در یک خیاط‌خانه کار می‌کند. در این خیاط‌خانه کارگران به عنوان نماینده مردم عادی درباره سینما صحبت می‌کنند و ایده‌آل‌هایشان را از این هنر به زبان می‌آورند. تصور این افراد بسیار رویاگونه و خیال‌پردازانه است و هنرمندان و بازیگران را بسیار دور از دسترس می‌بیند. این افراد با اینکه مسئولیتی در سینما ندارند اما به عنوان تماشاگر شیفته سینما هستند. از جهت دیگر در این اپیزود موضوع سینما متروپل که در حال حاضر به متروکه‌های تبدیل شده نیز مطرح می‌شود. سینمایی که از مطرح‌ترین سینماهای محله لاله‌زار و شهر تهران بوده است. این اتفاق برای بسیاری دیگر از سینماهای شهر نیز افتاده و این مسئله بسیار دردناک است که سینماهایی که در ۴۰ سال قبل پرمخاطب و محبوب بوده‌اند، حالا تغییر کاربری داده و به متروکه تبدیل شده‌اند.

جمشید مشایخی: **کامل‌ترین موجود هستی مادر است**

جمشید مشایخی بازیگر سینما و تلویزیون درباره برگزاری جشنواره فیلم و عکس مادر گفت: مادر موجود بارزتری است که هیچ فرد دیگری را نمی‌توان جایگزین او کرد بنابراین باید از هر نوع فعالیت فرهنگی که برای این موجود بارز صورت گیرد استقبال کنیم. به گزارش روابط عمومی جشنواره فیلم و عکس مادر، وی با بیان اینکه کامل‌ترین موجود هستی مادر است، افزود: از کودکی تا سن بلوغ مادرم من را تربیت کرد و از او خطرات بسیار زیادی در ذهن دارم که هیچ وقت از خاطرم بیرون نمی‌رود. بازیگر «هزارداستان» خاطر نشان کرد: یادم می‌آید پدرم از سوختن برابم تاکی آورده بود و به مادرم گفته بود زمانی که من ۵ ساله شدم تاکنک را به من بدهد و او هم این کار را انجام داد. روزی همسایه مان به من گفت برای ما میهمانی آمده بیا و تاکنک را به ما نشان بده آنها تاکنک را خراب کردند و تنها موتورش را به من دادند و زمانی که برگشتم خانه، دایم ام منزل ما بود و داشت سیگار می‌کشید از من پرسید چرا تاکنک اینطور شده و من گفتم اون پدرسوخته‌ها این کار را کردند و مادرم سیگار را در حد اشاره کرد که در فرهنگ ما ایرانیان و شیعیان جای آن روز دلم بیشتر برای مادرم می‌سوخت تا سوزش دست زیرا پیش خودم فکر می‌کردم که چرا او را نازاقت کردم. مادر موجود عزیز است زمانی هم که عاشق شدم به مادرم گفتم زیرا مادر برای من شخصیت والا و بارزتری است. مشایخی گفت: همه ما به هر سنی که رسیده ایم مادر داشتیم و می‌دانیم این موجود ارزشمند تا چه اندازه برای همه ما زحمت کشیده‌است بنابراین وظیفه نوستنده‌ها بازیگران و کارگردان‌هاست تا آنجا که در توانشان است در آثار خود به این موضوع مادر بپردازند. بازیگر فیلم «سینمای ما» ادامه داد: همه ما باید عشقی نسبت به مادرمان داشته باشیم تا بتوانیم در زندگی حقیقی و هنری خودمان به آن بپردازیم و به بهترین شکل آن را ارست کنیم. وی درباره انتخاب فاطمه گودرزی به عنوان دبیر جشنواره نیز گفت: فاطمه گودرزی و سالیان است یکی از هنرمندان پاک و شریف ایران زمین است و او را خواهر کوچک خودم می‌دانم. یکی از بهترین گزینه‌ها برای چنین جشنواره بارزتری او بود. نخستین جشنواره فیلم و عکس مادر به دبیری فاطمه گودرزی از ۲۵ مرداد آغاز و تا ۲۹ مرداد ادامه دارد.

احمدرضا درویش: **عالم‌رانه با هنرمندان و مردم سخن نگویید**

احمدرضا درویش در آکران خصوصی فیلم «رستخیز» در «مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب» تاکید کرد که مدیریت فرهنگی ایران با تندخویی راه به جایی نمی‌برد. به گزارش ایسکانیوز، «رستخیز» روز سه شنبه، ۲۶ مرداد در سالن شهدای سرچشمه واقع در «مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب» به نمایش درآمد. پیش از آکران این فیلم احمدرضا درویش روی صحنه حاضر شد و در ابتدای صحبت هایش با یاد از شهدای هفتم تیر گفت: متأسفم که بگویم در جامعه ما چارچوب‌های اخلاقی مورد حمله قرار گرفته‌اند، راست‌گویی و پرهیز از دروغ بخشی از این چارچوب‌های اخلاقی هستند که مورد توجه قرار نمی‌گیرند. کارگردان فیلم «رستخیز» شد دعوت بروی مستولان فرهنگی که در راستگویی ادامه داد: به شدت اعتقاد دارم که حتی اگر در این مسیر سبیلی بر من نواخته شود، سبیلی عین نوازش است. من خودم را در درجه اول و همه دوستانی که این فیلم را دوست دارند و کسانی که آن را دوست ندارند و معترض هستند و به خصوص مسئولان فرهنگی را به راستگویی دعوت می‌کنم و پیشنهاد می‌کنم از ادبیاتی عامرانه که در فرهنگ ما ایرانیان و شیعیان جای ندارد پرهیز کنند. او افزود: «رستخیز» فیلمی محصول سینمای ایران است و هدیه به کسانی است که تشنه حقیقت هستند. در مورد حواشی فیلم هم باید بگویم که حواشی «رستخیز» همه‌اش رحمت بوده است. درویش درباره ظرفیت‌های سینمای ایران گفت: سینمای ایران دارای ظرفیت‌های بسیار بالایی است و اینکه همه ظرفیت‌های سینمای ایران را در یک اثر خلاصه کنیم کار اشتباهی است. او افزود: با مردم با زبان عطف‌ت و زبان فروتنی باید صحبت کرد، من به عنوان عضو کوچکی از اهالی هنر، سکندران فرهنگی کشور را دعوت می‌کنم که استفاده از زبان عامرانه و درشت‌گویی با هنرمندان را ترک کنند. احمدرضا درویش در پایان گفت: اگر مسئولان فرهنگی برای هنرمندان انجام نمی‌دهند و اگر به جای اینکه خود را مهمان بدانند میزان فرض می‌کنند و اگر با زبان تحکم و عامرانه حرف بزنند، شکست خواهند خورد، به جای اینها بهتر است کمی روی رفتار پیشوایان و پرچم‌داران تشیع توجه کنند زیرا با تندخویی، مدیریت فرهنگی راه به جایی نمی‌برد.

وقتی رسانه ملی مخاطبانش را پس می‌زند

مدیر رادیو ایران در پاسخ به این پرسش که چرا از گذشت ۱۲ سال از ساخت «جمعه ایرانی»، رادیو با موسیقی این برنامه مشکل پیدا کرده است؟ توضیح داد: «سازمان صداوسیما در هر دوره‌ای قواعد خاص خود را برای برنامه‌ها دارد. دوره‌های پیش برای این برنامه شرایط دیگری در نظر مرسوم به تولید برنامه برای هنرمندان می‌پرداختند. برای مثال وقتی تهیه‌کننده برنامه رادیو هفت یکی از شروط ادامه ساخت این برنامه در شبکه آموزش را تولیدی بودن آن و خارج شدن از پخش زنده می‌داند سوالات فراوانی در ذهن مخاطبان ایجاد می‌شود که دلایل این نوع درخواست‌ها از طرف مسئولان صدا و سیما چیست؟ با این که مدیر شبکه آموزش گفته بود برنامه رادیو هفت با ساختارهای شبکه آموزش تناسب ندارد و باید تغییراتی در آن رخ دهد. مدیر رادیو ایران نیز در گفتگویی که اخیراً با یکی از رسانه‌ها داشته است تاکید کرده که «اگر دوستان برنامه جمعه ایرانی بتوانند ضوابطی سازمان صداوسیما در حوزه موسیقی مشخص کرده است را رعایت کنند مشکلی برای برگشت ندارند. اگر آن‌ها «جمعه ایرانی» را با چارچوبی که برای موسیقی سازمان صداوسیما تعریف شده است تطبیق دهند مشکلی برای بازگشت ندارند و حتی از هفته آینده هم می‌توانند برنامه خود را شروع کنند.»

شیدن شرط و شروط‌های صدا و سیما برای تولید برنامه‌های پرمخاطب در رسانه ملی و همچنین تولید مجدد برنامه‌های پربیننده‌ای چون رادیو هفت، جمعه ایرانی، دستان، هفت و... گاهی چنان عجیب و غیرمنتظره است که گوئی در این سال‌ها این برنامه‌ها در شرایطی خلاف مناسبات مرسوم به تولید برنامه برای هنرمندان می‌پرداختند. برای مثال وقتی تهیه‌کننده برنامه رادیو هفت یکی از شروط ادامه ساخت این برنامه در شبکه آموزش را تولیدی بودن آن و خارج شدن از پخش زنده می‌داند سوالات فراوانی در ذهن مخاطبان ایجاد می‌شود که دلایل این نوع درخواست‌ها از طرف مسئولان صدا و سیما چیست؟ با این که مدیر شبکه آموزش گفته بود برنامه رادیو هفت با ساختارهای شبکه آموزش تناسب ندارد و باید تغییراتی در آن رخ دهد. مدیر رادیو ایران نیز در گفتگویی که اخیراً با یکی از رسانه‌ها داشته است تاکید کرده که «اگر دوستان برنامه جمعه ایرانی بتوانند ضوابطی سازمان صداوسیما در حوزه موسیقی مشخص کرده است را رعایت کنند مشکلی برای برگشت ندارند. اگر آن‌ها «جمعه ایرانی» را با چارچوبی که برای موسیقی سازمان صداوسیما تعریف شده است تطبیق دهند مشکلی برای بازگشت ندارند و حتی از هفته آینده هم می‌توانند برنامه خود را شروع کنند.»

گرفته شده بود. در حال حاضر دستگاه‌های نظارتی نه تنها نوع موسیقی برنامه «جمعه ایرانی» بلکه این نوع موسیقی را برای هیچ برنامه‌ای تایید نمی‌کنند. شنیدیم این همه شرط و شروط و نظرات از آن جایی جالب توجه است که برنامه‌ها نامبرده در سال‌های گذشته جزو موفق ترین و پرمخاطب‌ترین برنامه‌های رسانه ملی بوده است و حتی اگر مدیران صدا و سیما تصمیم دارند تغییراتی در ساختار نوع برنامه‌های تولیدی‌شان ایجاد کنند، می‌توانستند هوشمندانه تر و با شناخت بیشتر از علایق مخاطبان این کار را انجام دهند. از قدیم برنامه‌ها به ترکیب تیم برنده دست نمی‌زدند. البته هیچ شخص عاقلی پیدا نمی‌شود که مخالف تغییر در جهت بهبود و ارتقا باشد اما این نوع نگاه به برنامه‌های موفق این سال‌ها گویی اراده‌ای را نشان می‌دهد که حاکی از دوری و عدم شناخت علایق مردم و مخاطبان این سال‌های رسانه ملی است. مخاطباتی که با هجوم رسانه‌های جایگزین و شبکه‌های ماهواره‌ای باز هم ساعتی از روزشان را پای شبکه‌های رسانه ملی وقت می‌گذرانند و هنوز هم مخاطب این رسانه هستند. آیا اراده‌ای برای حفظ و جذب آن‌ها وجود دارد؟ در این سازمان عریض و طویل اتاق فکرها چه می‌کنند؟

برخوردار باشند. دانش آموخته مکتب حمید سمندریان این روزها دشواری زیادی تحمل می‌کند تا به هدف مورد نظر نزدیک شود. کاری که نه تنها جوان‌ترها بلکه بسیاری از بازیگران پیشکسوت تئاتر نیز انجام نمی‌دهند.

نقطه تپش

- * پایان تصویربرداری سریال «قنهایلی لایلا» در لوسان
- * «کودکان آبری» در مالزی به نمایش در می‌آید
- * مستند «شهادی غواص» آماده نمایش شد
- * برگزارینمایشگاهعاشقی «در تکاپوی رنگ» درنگارخانهگلستان
- * اسامی نامزدهای بخش‌های مختلف جشنواره فیلم و عکس مادر اعلام شد
- * نمایشگاه هنرمندان ایران، رومانی و مجارستان تا ۱۰ شهریور ادامه دارد
- * ضیاءالدین دری «پهلوان خشمگین» را می‌سازد

پایان‌تپش

آیا شعر گفتن...؟
افرشید خیر آبادی |

آیا شعر گفتن استعداد می‌خواهد؟
سواد می‌خواهد؟
در حالت خاصی صورت می‌گیرد؟
راه و روش دارد؟
هر چه پیوتر شویم بهتر شعر می‌گوییم؟
در شعر می‌توانیم حرف‌های شخصی بزنیم؟
باید شعری بگویم که مردم ببینند؟
باید ادبیات پاریسی را خوب و دقیق بدانیم و رعایت کنیم؟
پرسش‌های بالا مدام پرسیده می‌شوند. بر آن شدم که پاسخی نوشتاری بدهم. آری! از گفتن و سرودن شعر سرودن استعداد می‌خواهد. استعدادی که با آن زده شده باشی و نمی‌توانی آموخت. شناخت استعداد بسیار مهم و از آن مهم‌تر پرورش استعداد است. پرورش استعداد شاعری را آموختن «فن شعر» می‌گویند، چه به اسطرلاب داشته باشی چه نه، ناگزیر باید فن شعر بدانی و گزینه آنچه با استعداد خود می‌گویدی هر چیزی می‌تواند باشد. شعر، سرایش شعر همچون نوشتار نیست که بنشینتی و تلاش کنی شاید در گذشته مثنوی بود و شما داستان می‌ساختی یا با قصد قبلی قصیده می‌گفتی. می‌نستید و فکر می‌کردید که چه بگوید. اما امروز شاعر در فضایی سوررئالیستی و پر از الهام قرار می‌گیرد، با استعداد ذاتی و تجربیات زندگی انسانی خویش، واژگان درخشان الهام را می‌گیرد و با سواد فن شعر آن را به بند می‌کشد. باید دانست که نوشتار یا نثر گفتنی و شعر سرودنی است. اینجاست که راه شعر از نثر جدا می‌شود. سلوک شاعری یا همان راه و روش شاعری همان است که گفتیم: سواد فن شعر، الهام در فضایی سوررئالیستی و نیز تجربیات شخصی که حالات انسانی شاعر را می‌سازد، چیزهای دیگر جزئیات شخصی است در کار شاعری که می‌تواند باشد یا نباشد. با پیر تر شدن شاعر تجربیات انسانی بیشتری خواهد اندوخت. احساسات عمیق تر و سنجدیده تر می‌شود و ساختار نوروون‌های مغزی به سمت آنالیز بیشتر وقایع زندگی پیش می‌رود. از این رهگذر، پیری دریچه‌ای به سوی یختگی شعر است، از سوی دیگر پیری سبب ساز خمودگی، بسستی و بی‌حالی در شعر می‌شود. از همه بدتر ممکن است انعطاف شاعر برای برگردن تجربه‌های جدید سلوک شاعری را بکاهد که این انعطاف از لازم‌های شاعری در دوران پست مدرن است. در شعر می‌توان حرف‌های شخصی زد تا جایی که به تکرار دچار نگردیم. آنچه دیگران گفته‌اند نیازی نیست ما دوباره بیان کنیم. تکرار مکررات و توضیح واضح‌تر شاید در دوران پیش مشکل ساز نبود اما حال با در دست بودن شعرهای همه شاعران و نیز سرعت دسترسی به شعر کاری مسخره است. تا حرف و ویدئویی نگویید جایی در دنیای امروز ندارید. باید حرف نو بنویسید و زبان نو بر نویسید. اینگونه شعر گیرا می‌گردد. اینکه شعری بگویم که مخاطبان ببینند، ما از ناچسب می‌کنیم یکی از دوا هر زبر را در پیش گیریم. اگر مخاطبان فریخته باشند، سلوک شعور جمعی بالا خواهد بود و می‌توان انتظار داشت که چنین مردمانی هنر سره را از ناسره تشخیص دهند و با ناسره ارزش ندهند؛ پس می‌توان به سلیقه ایشان پرداخت اما اگر مخاطبان سلیقه‌ای نازل پیشه کنند و سلوک شعور هنری پایین در پیش می‌شود، همچون پاپ آرت‌ها که بسیار زود می‌میزند. ادیبانه شعر گفتن سبب ساز ماندگار شعر می‌شود چرا که شما بر زبان که ابزار اصلی بیان شعر است مسلط می‌شوید و چیره دستی بر ادبیات یعنی انعطاف بیشتر در پرداخت هنر و نیز برگردن تکنیک‌های بهتر و بیشتر و تنوع در زبان و بیان. این صفت به خودی خود شما را بالاتر از سطح معمولی شاعری قرار می‌دهد و باعث تمایز شما با دیگران می‌گردد.

رویدادهای هنری

پیام دهکردی وزن خود را ۱۰ کیلو کاهش می‌دهد

پیام دهکردی برای بازی در نقش دکتر مصطفی چمران، وزن خود را ۱۰ کیلو کاهش می‌دهد. به گزارش ایلنا، بازیگر نقش دکتر مصطفی چمران در نمایش «تکه‌های سنگین» این روزها تجربه متفاوتی را پشت سر می‌گذارد و برای نزدیک شدن به نقش جدید از رژیم غذایی سختی پیروی می‌کند. دهکردی در تمرین‌ها چیزی نمی‌خورد و تنها به آب و چای و چند حبه قند اکتفا می‌کند. او معتقد است علاوه بر تحلیل روانشناختی، باید از نظر جسمی نیز به نقش نزدیک شود تا بساری مخاطب باورپذیری بیشتری داشته باشد. این هنرمند در حالی تصمیم به چنین تجربه‌ای گرفته است که فیزیک بازیگران ایرانی در سال‌های اخیر به شدت با افت مواجه شده و این امر در مقایسه با توانایی‌های بالای بدنی بازیگران دیگر کشورها کاملاً به چشم می‌آید. دهکردی البته از جمله بازیگران تئاتر ایران است که همواره ارتباطی عمیق و جدی با شخصیت برقرار می‌کند و به همین دلیل تمام تمهیدها را به کار می‌گیرد تا آنچه در نهایت به صحنه می‌آید از بیشترین کیفیت برخوردار باشند. دانش آموخته مکتب حمید سمندریان این روزها دشواری زیادی تحمل می‌کند تا به هدف مورد نظر نزدیک شود. کاری که نه تنها جوان‌ترها بلکه بسیاری از بازیگران پیشکسوت تئاتر نیز انجام نمی‌دهند.

رضا فیاضی در بیمارستان بستری شد

رضا فیاضی، هنرمند پیشکسوت تئاتر، تلویزیون و سینما به علت ناراحتی قلبی در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستانی در تهران بستری شد. همسر این هنرمند در گفتگو با ایرنا در باره وضعیت وی گفت: همسر دردی در ناحیه قفسه سینه احساس کرد که با مراجعه به پزشک، تشخیص بر این داده شد که برای آنژیو در بیمارستان بستری شوند. همسر این هنرمند افزود: فیاضی روز گذشته برای کارهای درمانی در بیمارستان بستری شد است. رضا فیاضی نیز در گفتگویی کوتاه گفت: در حال حاضر منتظر اعلام نظر پزشکان درباره وضعیت درمانی خود است. از کارهای یادماندنی این هنرمند ۶۱ ساله می‌توان به مجموعه‌های پهلوانان نمی‌میزند، دنیای شیرین زلی زلی گولو، بچه‌های نسبتا بد، روزگار قریب و تبریز در مه اشاره کرد.

